

SCOALA PROFESIONALA SPECIALA BISTRITA
Comuna Costești, Jud. Vâlcea
Tel/Fax:0250/863361
E-mail:sc_bistrita@yahoo.com

O ȘANSA PENTRU FIECARE

REVISTĂ

CASETA TEHNICĂ

Editor:

ȘCOALA PROFESIONALĂ
SPECIALĂ BISTRIȚA

Redactor și coordonator:

Director

prof. dr. Sevastia Lizuca DICU

Autori articole:

Prof. dr. Dicu Sevastia

Prof. Mărgărita Antoanela

Prof. Căpățînă Magdalena

Prof. Diaconescu Mihai

Prof. Deaconu Ileana

Prof. Peca Ana Maria

Prof. Niță Paula

Prof. Budrigă Dorina

Prof. ing. Cârstea Ioana

Prof. Giuroiu Dumitru

Prof. Bondoc Elena Alina

Prof. ing. Osiac Gheorghe

Prof. Fulgescu Mirela

Prof. Bălașa Elena

Prof. Mițoiu Bogdan

EDITORIAL

“ EFICIENȚI NU DEFICIENȚI ”

“Împreună pentru viitorul tău!

Suntem alături de tine și te vom ajuta să devii mai bun.”

Editia nr. V

Iulie 2019

ISSN 2286 – 0886

Responsabilitatea privind informațiile prezentate în articole revine autorilor acestora

Școala Profesională Specială Bistrița-Costești
Oferta educațională
pentru anul școlar 2019-2020

Prof. dr. Dicu Sevastia Lizuca
Școala Profesională Specială Bistrița-Costești, jud. Vâlcea

Școala noastră este locul în care grija și încrederea sunt mai presus de restricții și amenințări și unde fiecare persoană, indiferent de etnie și stare socială, este întrebată, ajutată și inspirată să trăiască cu astfel de idealuri și valori precum bunătatea, corectitudinea și responsabilitatea.

Oferim sprijin fiecărui elev să-și construiască viitorul și să se adapteze cerințelor societății.

MISIUNEA ȘCOLII

Școala noastră își propune ca, printr-un învățământ de calitate, să-l ajute pe elev să se descopere pe sine însuși, să devină util pentru el și pentru ceilalți, să îl pregătească și să-l învețe să facă față încercărilor din viitor.

Printr-o ofertă curriculară atractivă și diversificată, prin formarea unui corp profesoral stabil și bine pregatit profesional, prin derularea de proiecte europene Erasmus+ și programe educaționale specifice, vom modela o personalitate umană complexă capabilă să se integreze în societate și să respecte drepturile omului.

Valorile pe care le promovăm sunt: respect, responsabilitate, spirit de echipă, cinste, încredere și toleranță.

Oferta educațională s-a diversificat an de an și s-a adecvat cerințelor agenților economici și pieții muncii. Piața muncii din regiunea Sud-vest Oltenia reflecta în mare tendințele de la nivel național. Dezechilibrele provocate de procesul de restructurare a economiei românești, au dat și în județele regiunii o nouă dimensiune problemei adaptării forței de muncă la cerințele pieții.

La nivel zonal sunt întâlnite principalele tendințe : diversificarea structurii ocupaționale și a surselor de venit, degradarea ocupării forței de muncă, creșterea numărului angajaților din sectorul privat care lucrează la negru, migrarea forței de muncă în țări ale Uniunii Europene .

Ca răspuns la cererile de pe piața forței de muncă, școala noastră s-a acreditat în mai 2015 pentru următoarele domenii :

- Turism și alimentație
- Mecanică
- Construcții, instalații și lucrări publice
- Fabricarea produselor din lemn
- Industrie textile și pielărie

Pentru anul școlar 2019-2020, SPS Bistrița își propune să școlarizeze elevi cu cerințe educaționale specifice în 5 clase de școală profesională, învățământ special de zi, în următoarele domenii:

➤ **Domeniul Mecanic:**

- calificarea: lăcătuș-construcții metalice și utilaj tehnologic (1 clasă=12 locuri);

➤ **Domeniul Fabricarea Produselor din Lemn:**

- calificarea: tâmplar universal (1 clasă= 12 locuri);

➤ **Domeniul Turism și Alimentație:**

- calificarea: bucătar (2 clase= 24 locuri);

➤ **Domeniul Construcții, Instalații și Lucrări Publice:**

- calificarea: zugrav-vopsitor-ipsosar-tăpetaș (1 clasă = 12 locuri);

Deviza noastră este:

“ EFICIENȚI NU DEFICIENȚI ”

SPS Bistrița, este o instituție modernă care promovează programele educaționale și terapeutic-recuperatorii centrate pe valori și principii ale educației incluzive, oferind elevilor posibilitatea unei dezvoltări optime.

Școala oferă elevilor servicii pe baza principiului maximei flexibilități și toleranțe.

- Elevul, beneficiază de un învățământ re tehnologizat (spații dotate corespunzător, acces la comunicații electronice, tehnologii didactice corespunzătoare), recuplat cu nevoile de calificare, mobilitate și flexibilitate.
- Școala oferă elevilor posibilitatea de a învăța în funcție de ritm, capacitate și nevoi proprii.
- Școala promovează calitatea, responsabilitatea, încrederea în sine, toleranța și respectul potrivit personalității fiecărui elev.
- Stimulează în rândul absolvenților o atitudine activă în raport cu piața muncii.

BAZA MATERIALĂ

- ❖ 20 săli de clasă, personalizate în cabinete pe specialități
- ❖ (limba română, matematică, lăcătușerie, prelucrarea lemnului,
- ❖ construcții, informatică, istorie, religie, biologie, etc.)
- ❖ 10 ateliere școlare pentru instruire practică (mecanică,
- ❖ tâmplărie, zidari-zugravi-vopsitori, bucătari-cofetari);
- ❖ Internat cu 90 de locuri reamenajat 2018(paturi, dulapuri, mese,
- ❖ in fiecare dormitor televizor plasma)
- ❖ Cantină și sală de mese;
- ❖ O bibliotecă cu peste 8000 de volume.
- ❖ Laboratoare (fizică, chimie, alimentație publică, informatică, AEL-învățare pe calculator);
- ❖ Cabinet de terapii recuperatorii;
- ❖ O sală de sport modernă, teren de fotbal și teren de handball;
- ❖ sală de recuperare pentru cultură fizică medicală, dotată cu aparate moderne;

- ❖ Toti elevii scolii beneficiaza conform Legii Educatiei 1/ 2011 art.51 alin. 2, si HG 1251/2005 de gratuitati:

- ☐ Cazare in internat
- ☐ Servirea mesei in cantina scolii sau alocatie de hrana
- ☐ 760 lei in doua transe pentru rechizite, echipament, cazarmament, materiale sanitare .
- ☐ Transport saptamanal (la scoala si de la scoala acasa)
- ☐ Decontare cheltuieli de naveta

**Colectivul de cadre didactice din cadrul Școlii Profesionale Speciale Bistrița,
Costești, Vâlcea**

Cuvinte de apreciere...

Prof. Mărgărita Antoanela, inspector de specialitate

ISJ Vâlcea

Pe piața publicistică a țării, revistele ocupă un loc aparte. Multitudinea de domenii pe care le slujesc le oferă, în general, posibilitatea de a se adresa unei anumite categorii de consumatori. Scopul acestora fiind, fără îndoială, publicitatea. O categorie aparte din noianul acestor publicații o reprezintă revistele de cultură, al căror conținut elitist se adresează celor care produc și consumă cultură. În această categorie pot fi incluse și revistele școlare ale căror caracteristici le individualizează. În primul rând, creatorii și autorii acestora nu sunt profesioniști, amatorismul lor însemnând sinceritate, creativitate în idei, concepții, opinii și metode.

Ce este o revistă școlară? Este un element de identitate și de maturitate a școlii, o oglindă „venețiană” a calității și conținutului actului educațional, la un moment dat. O carte, în general, și o revistă școlară, în special, reprezintă un prieten de nădejde care nu va trăda niciodată. În ea se găsește nostalgia vremurilor trecute, ea îți va trezi gânduri și amintiri plăcute despre lucruri și persoane sau personaje momentan uitate, ea îți va aminti concepțiile, prejudecățile și tabuurile epocii respective. Revista școlară este o fotografie fidelă a tuturor activităților ce se desfășoară în școală, a preocupărilor învățăcelilor și magiștrilor, a atitudinii comunității față de educație, a colaborării între școală, familie și autoritatea locală, a parteneriatelor cu diverse instituții și organizații. Școala Profesională Specială Bistrița , județul Vâlcea, a răspuns unei provocări atât pentru inițiatorii proiectului, cât și pentru potențialii cititori.

Revista „O șansă pentru fiecare”, un nume cu conotații variate, dar cuprinzătoare, ilustrează întrutotul ideile și conținutul revistei. Această revistă există și rezistă prin entuziasmul d-nei director prof. dr. Sevastia Lizuca DICU și a unor profesori și elevi care nu au urmărit beneficii, n-au căutat o efemeră popularitate, n-au vrut să intre în grațiile nimănui, ci au scris-o după voința și putința lor. Și nu e ușor să devii formator prin cuvântul scris, atâta vreme cât poți obține informația (oare cea corectă și exactă?) pe alte canale sau, pur și simplu, ai reținerii în fața cuvântului scris.. „O șansă pentru fiecare” de astăzi nu-și propune să vă orienteze pe un drum cu sens unic, ci să vă ofere opțiuni adresându-se tuturor celor care trăiesc în și prin școală. Revista este deschisă informațiilor corecte, opiniilor bine argumentate, abordărilor novatoare, criticilor constructive.

Numărul 5/2019 al revistei este structurat bine de cuprindere a activității școlare, de mare interes. Coordonatorul revistei, prof. dr. Sevastia Lizuca DICU, directorul SPS

Bistrița, prezintă oferta școlii un „crâmpei“ din istoria școlii.. Sunt prezentate metode interactive de grup în dezvoltarea inteligenței multiple, capacitate specifică inteligenței lingvistice, inteligenței interpersonale, intrapersonale, morale, stimulează dezvoltarea capacității cognitive, complexe etc.

Activități școlare și extrașcolare desfășurate în cadrul

Școlii Profesionale Speciale Bistrița,

în anul 2018-2019

prof. Peca Ana Maria, consilier educativ

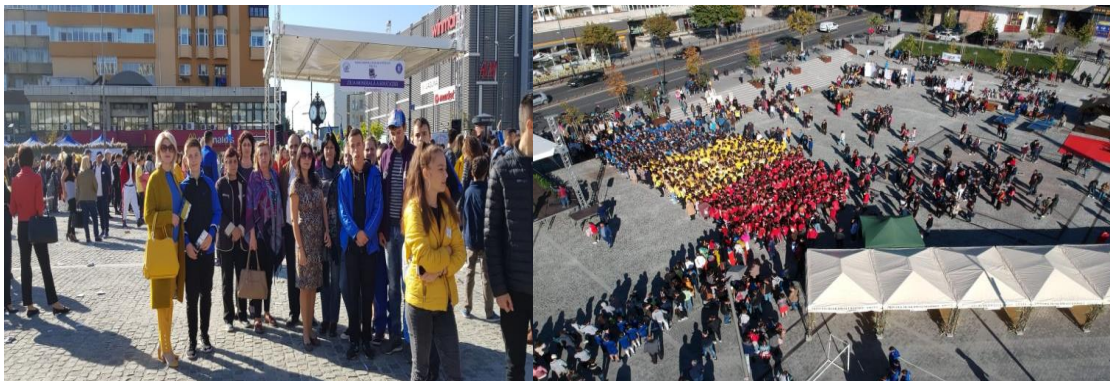
prof. dr. Dicu Sevastia, director

Activitatea educativă școlară și extrașcolară este mereu adaptată în funcție de cerințele și nevoile individuale ale copiilor, motivându-i să se implice și să participe activ la toate acțiunile desfășurate în școală.

Misiunea noastră este aceea de a forma și dezvolta personalitatea copiilor, de a crea motivații optime în dobândirea de noi cunoștințe și competențe pe care ei să le poată aplica în diferite situații de viață.

Cu toții am participat cu entuziasm și dăruire în realizarea proiectelor și activităților desfășurate în cadrul Școlii Profesionale Speciale Bistrița .

Pe 5 octombrie am sărbătorit Ziua Mondială a Educației, implicându-ne în acțiunile inițiate de Inspectoratul Școlar Județean Vâlcea. Scopul acestei activități a reprezentat conștientizarea importanței educației în societatea actuală.

În cadrul proiectului „ Comfort Challenge”, reprezentanții Crucea Roșie Vâlcea ne-au fost alături și ne-au sprijinit prin donarea unui boiler electric și lucruri bune pentru școala și pentru elevii nostri, îmbunătățind condițiile de existență ale copiilor noștri.

Participarea la Cercurile Pedagogice coordonate de d-na prof. Sevastia Dicu a reprezentat o modalitate de formare și dezvoltare prin schimbul de bune practici, prezentarea materialelor didactice și împărtășirea experienței cu colegii de la C.S.E.I. „ Sfântul Nicolae” Câmpulung și Liceul Tehnologic Special „ Beethoven” Craiova.

Elevele noastre au purtat cu mandrie costumele tradiționale oltenești și au încântat cu dansul lor pe toți cei prezenți la Festivalul „Nerostite chemări” Simeria, obținând premiul I.

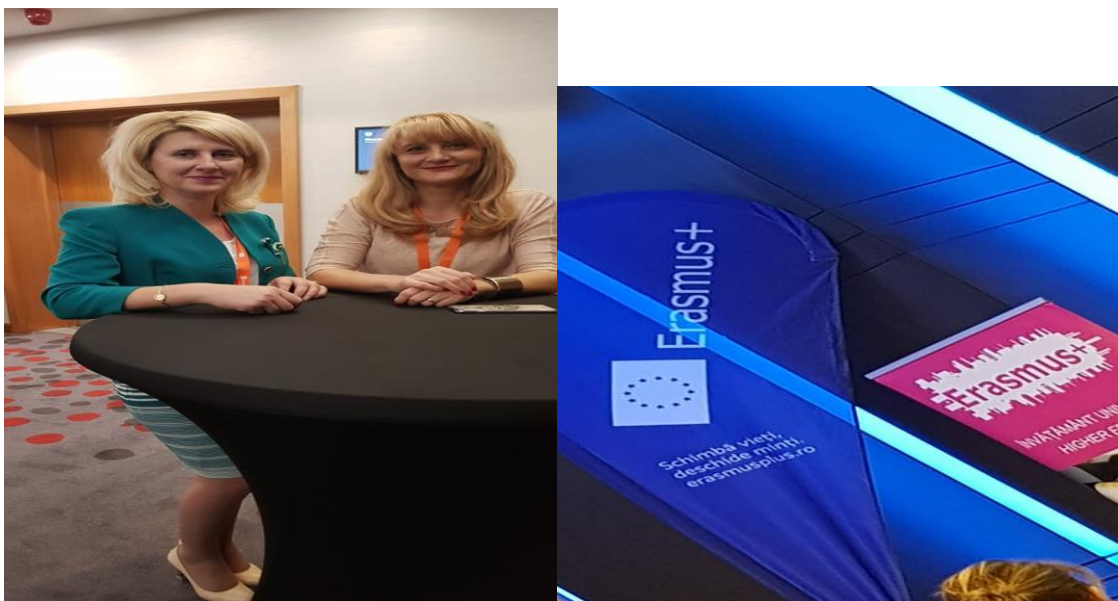
În cadrul proiectului „Adolescență fără delincvență”, în colaborare cu Inspectoratul de Jandarmi Județean Vâlcea și Poliția Costești, am dezbătut teme cu privire la fenomenul delincvenței juvenile, violenței, consumului de substanțe interzise, abandonului școlar și traficului de persoane cu scopul de a reduce riscul de implicare a elevilor în activitățile infracționale.

Sărbătorirea Centenarului Marii Uniri în școala noastră a fost un moment plin de emoție pentru toți cei care au participat și s-au implicat în rețrăirea evenimentelor petrecute acum o sută de ani. O activitate de succes prin care am demonstrat că noi, cei de la Școala Profesională Specială -Bistrița putem să cinstim cu mândrie și onoare istoria poporului român.

Doamna Director Dicu Sevastia a participat la Conferința anuală din cadrul ANPCDEFP, obținând pentru școala noastră un proiect intitulat „Stagii de practică pentru incluziunea socială a elevilor cu cerințe educaționale speciale”, prin programul Erasmus +.

În cadrul programului Strategia Națională de Acțiune Comunitară, am participat la activități de voluntariat, legând prietenii și învățând unii de la ceilalți, deopotrivă, profesori și elevi și conștientizând cât de important este să empatizezi cu cei din jur și cum dansul poate să creeze o unitate, echipa noastră s-a remarcat la Concursul Național „Împreună pentru viitor”.

Alături de celelalte școli, din județul nostru, care și-au prezentat oferta școlară pentru anul 2019-2020, am creat oportunități de viitor pentru elevii care își doresc o calificare profesională, arătând avantajele pe care le pot obține urmând cursurile școlii noastre.

Pe 2 aprilie 2019, la televiziunea locală VTV Vâlcea a fost marcată Ziua Internațională de Conștientizare a Autismului. La invitația d-nei inspector Roxana Croitoru, d-na director prof. dr. Sevastia Dicu a marcat Ziua Internațională de Conștientizare a Autismului.

În perioada 15-19 aprilie 2019, s-a derulat programul de activități Școala Altfel, elaborat pentru fiecare zi a săptămânii, ținând cont de nevoile de dezvoltare individuale și instituționale identificate. Cu toții am fost încântați să descoperim locurile pe care le-am vizitat în excursie și drumeții, să învățăm să protejăm natura prin implicarea reprezentanților de la Parcul Național Buila-Vânturarița și să descoperim cât de mult contează corectitudinea și implicarea într-o competiție sportivă.

În atelierele de lucru ale școlii și magazie s-au desfășurat activități de curățenie.

Pe 29 mai 2019, cadrele didactice și reprezentanții comunei locale au dezbătut tema „Educația ne unește”, realizând cât de important este să ne implicăm cu toții pentru viitorul copiilor noștri.

Festivalul Regional de la Lădești „Să ne cunoaștem satul” a fost o nouă oportunitate de afirmare a tinerelor talente de la Școala Profesională Specială Bistrița, fetele noastre reușind să impresioneze prin abilitățile lor artistice.

Festivitatea de premiere a absolvenților din clasele a XII-a a reprezentat un moment plin de emoție, încredere, dar și speranță că drumul pe care îl vor urma va fi plin de reușite.

Pentru că fenomenele de violență au luat amploare în societatea noastră, cadrele didactice au participat la cursul „Compassiune și acțiune –program de prevenire a bullying-ului în școală” învățând cum să intervină în astfel de situații.

Activitățile propuse și desfășurate s-au bucurat de un real succes atât în rândul elevilor, cât și în rândul cadrelor didactice din școala noastră.

Toate activitățile extrașcolare din cadrul școlii noastre s-au desfasurat grație d-nei director prof. Sevastia Dicu, a cadrelor didactice și a personalului nedidactic și auxiliar.

Fenomenul “bullying”.

Cum îl depistăm și cum îl combatem, pentru școli mai sigure

Prof. Bălașa Elena

Școala Profesională Specială Bistrița-Costești, jud. Vâlcea

Curtea școlii este acest microunivers social în care copiii primesc primele lecții de viață în afara familiei. Vorbim despre validare, acceptare, empatie... dar din păcate vorbim și despre teamă, rușine, respingere. De cele mai multe ori, încărcarea negativă de la școală reverberează și acoperă emoțiile pozitive, ambiția și potențialul copiilor.

Bullying-ul este definit ca fiind un comportament ostil/de excludere și de luare în derâdere a cuiva, de umilire. Un copil este etichetat, tachinat, batjocorit în cercul său de cunoștințe sau de către colegi care îl strigă într-un anume fel (făcând referire la aspectul fizic sau probleme de ordin medical/ familial). Uneori aceste tachinări se transformă în îmbrânceli sau chiar, în unele cazuri, în atacuri fizice.

Bullying reprezintă o formă de abuz emoțional și fizic, care are trei caracteristici:

- ❖ Intenționat – agresorul are intenția să rănească pe cineva;
- ❖ Repetat – aceeași persoană este rănită mereu;
- ❖ Dezechilibrul de forțe – agresorul își alege victima care este percepută ca fiind vulnerabilă, slabă și nu se poate apăra singură.

Fenomenul „bullying” este mult mai des întâlnit decât ne-am dori să credem. Se întâmplă pe coridoarele școlii, în curte, pe străzi și, din păcate, uneori și în sălile de clasă. Nedepistat la timp, bullying-ul poate lăsa traume și repercusiuni ireversibile asupra adaptabilității copilului în societate. Cazurile de bullying implică cel puțin un agresor și o victimă, iar, în unele cazuri, există și martori. Putem discuta despre bullying fizic, verbal, sexual sau psihic.

Care sunt cauzele bullying-ului?

Expunerea la violență a unei persoane poate duce mai departe, precum „efectul fluturului” (o acțiune mică într-un anumit loc, la un anumit moment dat, poate produce schimbări majore, exponențial amplificate, în alte zone) la alte fenomene de bullying, atât din partea agresorului, cât și din partea celui agresat. De multe ori, agresorul adoptă

violența ca ultimă posibilitate de defulare și exprimare, fiind la rândul său abuzat ori neglijat. Cauzele cele mai des întâlnite care determină astfel de comportamente ale agresorului pot fi lipsa de empatie, egocentrismul, orgoliul, superficialitatea relațiilor umane, și mai ales expunerea și preluarea unor modele de comportament similare. De cele mai multe ori, copilul reproduce cu semenii săi ceea ce vede acasă.

Ce poți face pentru a nu deveni victima unui bully?

Când cineva face ceva care te enervează, te irită sau supără, poți face alegeri. Poți să reacționezi, ceea ce de obicei declanșează o altă reacție de la acea persoană, sau poți să te bazezi pe tine.

Exemplu: cineva vine la tine și îți pune o poreclă. Pune-ți următoarele întrebări: „Chiar sunt eu ceea ce spune că sunt? Și dacă sunt, asta înseamnă că nu sunt bun de nimic? Cum anume se rezolvă situația dacă mă supăr? Poate fi de ajutor să îl/o lovesc? Care sunt celelalte opțiuni pe care le am?” Gândind în acest mod, vei găsi soluții și nu vei reacționa în moduri care ar putea înrăutăți situația.

Bazează-te pe tine! Iată ce poți face dacă ești agresat(ă):

- ❖ Controlează-ți emoțiile – furia ar putea înrăutăți lucrurile; fii conștient(ă) de faptul că, dacă îl/o lovești, vei avea și tu probleme;
- ❖ Lasă-ți lucrurile de valoare acasă, ca să nu devii o țintă;
- ❖ Dacă ești amenințat(ă), roagă-i pe prietenii tăi să stea cu tine;
- ❖ Dacă ești jignit(ă), pretinde că nu auzi, acest lucru s-ar putea să îl descurajeze pe agresor;
- ❖ Imaginează-ți un strat protector între tine și el/ea (o pelerină de ploaie, de exemplu), care nu lasă cuvintele să te atingă și să te rănească;
- ❖ Uneori este bine să folosești umorul. Dacă, de exemplu, cineva râde de modul în care ești îmbrăcat(ă), ai putea spune zâmbind: „Da, m-am îmbrăcat cu lumina stinsă” și să pleci imediat.
- ❖ Fii asertiv(ă). Spune-i: „Nu îmi place când tu... (numește exact comportamentul, de exemplu îmi pui etichete/mă faci prost/mă îmbrânțești în pauze/îmi iei stiloul) și vreau să încetezi!”
- ❖ Spune acest lucru tare, privindu-l/privind-o în ochi;
- ❖ Și nu uita: nu ești singur(ă). Vorbește cu cineva!

Copilăria să rămână la locul ei.

Cele mai multe beneficii în ceea ce privește eliminarea bullying-ului le-ar aduce schimbarea mentalității de la o vârstă cât mai fragedă. Acest lucru se realizează însă printr-un plan pe termen mai lung ce ia în calcul următoarele:

1. metode nonformale de educare anti-bullying, cum ar fi jocurile de rol, prin care copiii să înțeleagă postura în care se expune fiecare parte a acțiunii de bullying și să conștientizeze consecințele grave pe care neglijarea le poate avea;
2. abordarea subiectului, la nivel de profunzime, la orele de dirigenție din școli ori în cadrul orei de Consiliere și Orientare;
3. organizarea de seminarii și dezbateri libere, întâlniri cu psihologi sau persoane care au fost parte a fenomenului bullying și care au reușit să depășească situația, ca exemplu de bună practică;
4. anunțarea imediată, de către elevi, a unui adult (profesor, director, învățător, consilier școlar, mediator școlar, supraveghetor /părinte) ori de câte ori este constatat un act de bullying asupra unui coleg;

Cu toții ne dorim școli în care relațiile de colaborare, colegialitate și prietenie primează. În fond, vorbim despre locul în care copiii obțin deprinderi esențiale și dezvoltă relațiile definitorii pentru viitorul lor.

Este necesar ca școala să rămână mediul sigur și prietenos unde copiii obțin cunoștințe și deprinderi esențiale și dezvoltă relații definitorii pentru viitorul lor.

Bibliografie:

1. <https://eduscoala.ro/noutati/bullying-ul-fenomenul-secolului-in-scoli>
2. <https://www.unicef.ro/media/fenomenul-bullying-cum-il-depistam-si-cum-il-combatem-pentru-scoli-mai-sigure/>

**Elemente de risc care pot duce la apariția
unor comportamente dezadaptative la adolescenți**

Prof. psihopedagog Fulgescu Mirela

Școala Profesională Specială Bistrița-Costești, jud. Vâlcea

Comportamentul dezadaptativ al unei persoane este contrar normelor sociale și cauzează un stres semnificativ celor care interacționează cu acea persoană (Zarkowska E. și Clements J., 1997). De exemplu, în context școlar, comportamentul dezadaptativ: împiedică elevul să participe la activitățile curriculare; are un efect negativ asupra procesului instructiv-educativ și asupra performanțelor de învățare ale elevului și ale clasei; nu este adecvat vârstei și nivelului de dezvoltare ale elevului; duce la izolarea elevului de către colegi; constituie o potențială amenințare; reduce oportunitățile de dezvoltare personală ale elevului.

Adolescența este acea perioadă a dezvoltării în cursul căreia se operează trecerea de la copilărie la vârsta adultă. Starea fizică și psihică a adolescentului sunt supuse unor pericole permanente care, dacă nu sunt anticipate și prevenite, se pot institui în factori perturbatori ai dezvoltării somatopsihice. Hiperemotivitatea, agitația emotivă tulbură gesturile, polarizează activitatea intelectuală. Melancolia și timiditatea pot fi expresia unor tulburări psihologice cărora adolescentul nu le poate găsi nici cauzele, nici soluțiile, ambele afectându-i comportamentul social. Neliniștile, pasagere sau permanentizate, se convertesc foarte ușor în anxietate.

La fel de grave sunt și tulburările psihocomportamentale care provin din eșecurile afirmării de sine a adolescentului. O tulburare emoțională des întâlnită la această vârstă este depresia, care produce adevărate „rupturi” în comportamentul adolescentului, influențându-i negativ viața familială, școlară și socială. Simptomele depresiei sunt autodeprecierea, tristețea accentuată, gândurile și tentativele de suicid. La această vârstă, gestul autodistructiv poate fi considerat mai mult ca o cerere de ajutor, ca o neputință de a

zări ieșirea dintr-o situație conflictuală, decât ca o pierdere a sensului existențial, ca la adult.

Frecvente sunt și excesele comportamentale ale adolescenților: violența, consumul de alcool, droguri, delincvența etc.

În cursul adolescenței, apar schimbări importante în modul de funcționare a gândirii. Potrivit teoriei operatorii a lui J.Piaget, aceste schimbări corespund achiziției structurilor gândirii formale, care caracterizează stadiul de împlinire a dezvoltării cognitive. Gândirea adolescentului se diferențiază de aceea a copilului și prin tentativele pe care el le face pentru a conferi sau a găsi un sens tuturor aspectelor experienței sale concrete în lume, îmbogățită de contactele cu noi persoane, grupuri și instituții. Interogația asupra propriei persoane se extinde la întrebări mai vaste, investite din punct de vedere emoțional, precum prietenia, societatea, dreptatea, religia, moralitatea etc.

Tranziția de la starea de dependență infantilă la starea de autonomie afectivă și socială a adultului se negociază mai întâi în mediul familial. Conduita părinților trebuie să se modifice, atât din punctul de vedere al exprimării afectelor, cât și în ceea ce ține de rolul lor ca agenți de socializare.

Totodată, familia este un factor cu rol esențial în formarea personalității. Aceasta, prin tonalitatea și atmosfera sa afectivă, prin dimensiunea sa culturală și gradul ei de integrare socială, constituie un mediu educativ determinant. Orice dezacorduri și tensiuni existente în mediul familial generează însă în conștiința adolescentului îndoieli, reticențe sau reacții neadaptative.

Tendențele dezadaptative ale gândirii, numite și distorsiuni cognitive au ca punct de plecare, în mod frecvent, experiențe negative din copilărie, precum și preluarea modelelor de interpretare a realității ale părinților și altor persoane semnificative. Impunerea unor standarde prea ridicate, nerealiste poate duce la descurajare și neîncredere din partea copilului sau adolescentului. Cauzele unui comportament violent la adolescenți sunt sesizate și în mediul familial de proveniență.

În același timp cu schimbarea relațiilor cu familia sa, adolescentul se deschide unei lumi mult mai largi. Grupurile de prieteni, de obicei de aceeași vârstă, constituie în această perioadă puternici agenți de socializare ale căror funcții trebuie considerate mai degrabă complementare decât opuse celor ale grupului familial. Astfel, grupurile de prieteni; pot facilita dezvoltarea relațiilor prietenești, extrem de investite în adolescență; stimulează identificările reciproce, contribuind astfel la remanierea identității personale și sociale; le oferă adolescenților posibilitatea de a experimenta roluri și situații sociale care se înscriu într-o dinamică a „acțiunii” și a „interzisului” relativ autonomă în raport cu ordinea instituțională.

Grupul de prieteni își poate pune amprenta în mod semnificativ asupra comportamentului adolescenților. S-a constatat că părinții sunt prezențe mai puternice în privința planurilor pe termen lung, în timp ce prietenii sunt mai importanți pentru comportamentul imediat. Adesea, presiunea din partea grupului este resimțită cu putere de către adolescenți. Influența grupului le poate afecta deciziile în mod direct. Așa se întâmplă în situațiile în care adolescenții sunt constrânși să își asume riscuri ce ar putea fi evitate. Indirect, dorința adolescenților de a fi acceptați de către grup sau teama de a fi respinși îi determină să facă lucruri pe care în mod obișnuit nu le-ar face. În aceste grupuri se cultivă, adesea, preocupări și cu un caracter antisocial.

Un alt agent de socializare, școala, crează, pe de o parte, condiții propice constituirii și funcționării grupurilor de prieteni, iar pe de altă parte, stimulează sau ar trebui să stimuleze confruntarea cu statutele profesionale adulte.

Inadaptarea comportamentală a unor elevi vizează, în principal, tulburările de relaționare a elevilor în cauză cu părinții, profesorii, colegii și ignorarea regulilor colectivității școlare sau extrașcolare.

Un factor deosebit de important al reușitei școlare a elevului îl reprezintă încrederea lui în forțele proprii. Această încredere este însă, în mare măsură, ecoul aprecierii și atitudinii cadrului didactic, al încrederii pe care el o acordă elevului. Apariția dezacordurilor în această privință îl poate determina pe elev să devină tot mai pasiv și

indiferent în timpul orelor sau să acționeze fie prin protest și respingere a exigenței, fie printr-o îndeplinire formală a acesteia.

Între profesor și elev pot să apară dezacorduri importante cu privire la motivele reale care explică reușitele sau nereușitele sale școlare. Asemenea dezacorduri și protestul lăuntric pot duce la apariția sentimentului elevului că este victima unei nedreptăți sau a unei neînțelegeri.

Incapacitatea de a face față cerințelor, frecvente conflicte cu profesorii și colegii pot constitui factori care, alături de alții, contribuie la apariția absenteismului și a abandonului școlar.

În mod cert, adolescența este o etapă de intensă socializare a individului. Acest proces implică două laturi complementare, una ce vizează integrarea în societate prin acceptarea normelor pe care ea le impune și alta ce vizează personalizarea prin conferirea unei nuanțe subiective tuturor presiunilor exercitate din exterior asupra sa.

Bibliografie:

1. Cosmovici, Andrei, (1996), Psihologie generală, Editura Polirom, Iași
2. Dafinoiu, Ion, (2002), Personalitatea – metode calitative de abordare – Observația și interviul, Editura Polirom, Iași
3. Zlate, Mielu, (2000), Introducere în psihologie, Editura Polirom, Iași

Stilul didactic modern al profesorului de geografie

prof. Giuroiu Dumitru

Școala Profesională Specială Bistrița-Costești, jud. Vâlcea

Geografia, ca disciplină de învățământ, are un rol deosebit în formarea și educarea elevilor. Disponibilitățile științifice ale geografiei îi amplifică valențele în plan didactic, exprimate prin dimensiuni educaționale variate. De ce geografie? Pentru simplul motiv ca elevii să cunoască mai bine mediul în care trăiesc! Iar profesorul de geografie, prin întreaga sa activitate, trebuie să realizeze două mari componente: pe de o parte **informarea**, transmiterea de cunoștințe, iar pe de altă parte, **formarea**, respectiv asigurarea condițiilor optime pentru dezvoltarea armonioasă a personalității elevilor.

Activitatea instructiv-educativă a profesorului de geografie nu se poate rezuma doar la simpla desfășurare „funcționarească” a unei „zile de muncă” pe baza unui orar școlar! Ea presupune **formarea și orientarea** unor colective de elevi, **asigurarea** tuturor condițiilor necesare formării și dezvoltării fiecărui elev, în funcție de posibilitățile sale și de cerințele sociale exprimate prin idealul educativ. În privința rezultatelor școlare este demonstrat deja, că cea mai mare eficiență o are tratarea conținuturilor într-o manieră realistă, corelarea cu viața reală, cu nevoile cognitive și afective pe care le impune societatea contemporană.

Un **profesor modern** nu înseamnă numai un profesor care să folosească cele mai performante computere, ci un profesor foarte bine **informat**, cu **mintea flexibilă** și deschisă la nou, un profesor care să fie conștient că munca lui are misiunea să pregătească elevii pentru viață; elevii de astăzi vor trebui să fie competitivi, să obțină succese în viitorul apropiat și nu numai, deci, profesorii lor (implicit profesorul de geografie) trebuie să întrevadă căror provocări vor fi supuși și să-i doteze cu cele mai utile cunoștințe, aptitudini și atitudini. Prin atitudinea și comportamentul său la clasă, profesorul de geografie trebuie să confere credibilitate valorilor, conținuturilor și principiilor pe care le predă, demonstrând că ele nu sunt noțiuni abstracte, ci realități valabile în lumea reală, dincolo de zidurile școlii.

Elevul trebuie să fie partenerul profesorului în procesul de investigare a realității și este evident deci, că acest tandem nu poate funcționa dacă metodele de predare folosite nu sunt acordate cu metodele de învățare ale elevului. Astfel, profesorul trebuie să își cunoască foarte bine colectivul cu care lucrează și pe fiecare elev în parte, pentru a stimula exact elementele care necesită respectiva intervenție, în măsura adecvată. Înțelegându-și propriul stil de învățare și predare, profesorul face primul pas spre realizarea faptului că, nu toți elevii învață ca el și că unele probleme apar din cauza nepotrivirii stilului de predare cu stilul de învățare al elevilor cărora se adresează.

„Nimic nu este mai inechitabil decât tratamentul egal aplicat celor ce nu sunt egali”, spunea Vaughn. Astfel, nu există un mod bun sau rău de predare, ci un mod mai adecvat decât altul pentru anumite situații concrete. De aceea există o multitudine de metode moderne, care, îmbinate cu cele tradiționale, vin în sprijinul profesorului de geografie, care trebuie să fie o punte spre ceea ce va deveni elevul său. W. Shakespeare spunea: „știm ce suntem, dar nu ce vom deveni!”

Actualmente numeroase strategii moderne pot fi folosite de către profesorul de geografie în procesul instructiv-educativ, precum eseul, copacul cu idei, ciorchinele, turnirul întrebărilor etc.

Metodele de instruire bazate pe acțiune sunt indicate în vederea organizării lecției, fiind elemente de legătură între componentele actului didactic, având în vedere și utilizarea unor procedee, tehnici și instrumente, care facilitează accesul la cunoaștere și învățare.

Exercițiul, ca metodă didactică fundamentală poate sta la baza celorlalte metode, putând crea noi strategii moderne având drept finalitate formarea deprinderilor; exersarea operațiilor obligă elevii, în cele din urmă, să le utilizeze în situații noi, variate, stimulând inteligența. **Activitățile practice** reprezintă ansamblul de activități cu caracter practic și aplicativ, conștient și sistematic executate de elevi, în scopul adâncirii înțelegerii și consolidării cunoștințelor dobândite, verificării și corectării lor, însușirii unor priceperi și deprinderi practice, aplicative (relevantă este metoda studiului de caz). **Jocurile geografice** rămân, fără îndoială, cele care aduc varietate, veselie, care previn monotonia și plictiseala; conținuturile acestei activități completează pregătirea și sporește interesul elevilor pentru geografie, ajutând profesorul în cunoașterea capacităților elevilor; mai cunoscute sunt: jocul denumirilor geografice, lanțul geografic, concursul cu întrebări, rebusurile geografice, harta mută etc.

Actualmente numeroase strategii moderne pot fi folosite de către profesorul de geografie în procesul instructiv-educativ, precum eseul, copacul cu idei, ciorchinele, turnirul întrebărilor etc. care vin să completeze activitățile, metodele și procedeele tradiționale.

Turnirul întrebărilor este un joc în care elevii sunt determinați să formuleze cu plăcere întrebări de diferite tipuri pornind de la un text științific, să coopereze, dar și să concureze. Este o metodă care se pretează foarte bine la Geografia continentelor, clasele a VI-a și a VII-a.

Comunicarea sarcinii de lucru. Se formează grupuri de câte patru sau șase elevi care vor concura două câte două. Grupurile concurente primesc aceleași materiale pentru documentare și aceeași temă. Doua grupuri vor studia prima parte a lecției, legată de elementele fizico-geografice ale unei țări, iar celelalte două, partea a doua, legată de

Geografia populației și Geografia economică. Se stabilește o perioadă de timp pentru ca elevii să citească textul, să formuleze întrebări și răspunsuri pe baza acestuia. Aceste întrebări vor fi adresate echipei concurente, care la rândul ei va adresa întrebări.

Activitate în grupuri. Deoarece fiecare elev lucrează cu o viteză specifică, citirea textului și formularea întrebărilor se face individual. Dacă elevii au neclarități, discută problemele cu membrii grupului din care fac parte. Fiecare elev va citi întrebările formulate de către colegi, pentru a se asigura că știe să răspunda la ele.

Competiția între grupuri. Echipele concurente sunt așezate față în față. Fiecare membru al echipei numărul unu adresează o întrebare membrului numărul unu din echipa adversă. Echipa care formulează întrebările primește un punct pentru fiecare întrebare corect formulată. Dacă răspunsul primit nu este corect, alt membru al echipei va formula un răspuns, dar punctajul va fi de 0,5 puncte. Dacă echipa adversă răspunde corect la toate întrebările primite, primește un număr egal de puncte cu echipa cealaltă. După ce primele două echipe au adresat câte unul sau două seturi de întrebări, (în funcție de resursele de timp), intră în „turnir” celelalte echipe.

Când se organizează prima dată un astfel de turnir, permiteți elevilor să formuleze orice tip de întrebări, dar în lecțiile următoare, turnirul devine mai valoros dacă se specifică diferite cerințe în formularea întrebărilor. Deoarece la unele întrebări elevii găsesc ușor răspunsurile în text, iar la altele au nevoie să actualizeze cunoștințe mai vechi ori să facă conexiuni, interpretări, analogii, la începutul activității se specifică dacă au sau nu permisiunea de a formula întrebări al căror răspuns nu există în text. Dacă elevii adresează echipei adverse întrebări dificile în afara textului, cu scopul de a o bloca, atunci se distruge plăcerea turnirului. Dacă formulează întrebări strict legate de text, dar pe parcurs descoperă întrebări la care nu cunosc răspunsurile dar ar dori să le afle, acestea sunt adresate profesorului după concurs.

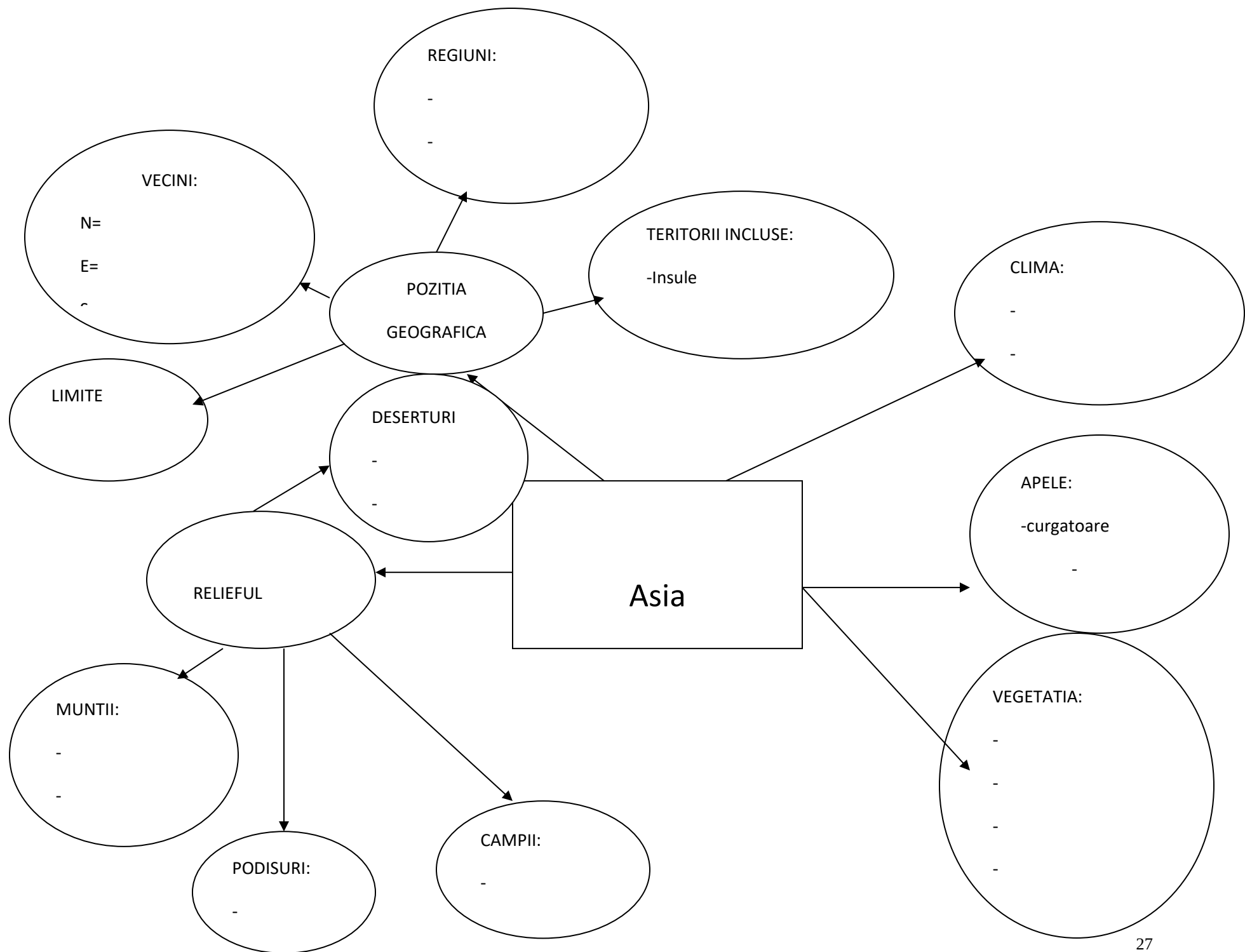
În această formă de organizare a turnirului, echipele studiază numai o parte din lecție. Pentru ca toți elevii să fie preocupați de conținutul lecției, profesorul le va cere să-și noteze întrebările și răspunsurile formulate din conținutul nestudiat. Acest turnir este organizat în etapa de realizare a sensului unui conținut necunoscut, însă se poate organiza, în aceeași formă, pentru evaluarea cunoștințelor anterioare ale elevilor dintr-o lecție sau mai multe.

Turnirul întrebărilor are mai multe **avantaje**: incită la analiză, la descoperirea aspectelor inedite, la competiție; fiecare elev citește textul, produce întrebări și răspunde la întrebări; elevii primesc sprijin din partea grupului în clarificarea aspectelor mai dificile; fiecare elev își asumă un anumit rol în cadrul grupului. Cu toate că forma de organizare a activității pare un joc, pentru a câștiga turnirul elevii sunt provocați să

investigheze cu atenție și cu plăcere conținutul textului pentru a produce întrebări multe, variate, corecte, interesante și dificile.

Această strategie de dobândire și evaluare a cunoștințelor elevilor deplasează centrarea activității în lecție de la profesor spre elevul care învață individual, dar și prin cooperare în cadrul grupului ori prin competiție cu alte grupuri. Există și unele **dezavantaje**: nu se parcurge tot textul într-o lecție în același mod, necesită resurse mari de timp, unele aspecte ale conținutului pot rămâne neclarificate.

Exemplu de „ciorchine”:

Atât această metodă, cât și altele (Scaunul interviuatului, Copacul cu idei, Ciorchinele, Posterul, Eseul) pot fi adaptate în funcție de nivelul clasei, al fiecărui elev în parte, de climatul psiho-social din clasă, de particularitățile vârstei.

În ceea ce privește **consolidarea** și **evaluarea** cunoștințelor noi ale elevilor, profesorii se confruntă cu problema insuficientelor resurse de timp pentru a organiza astfel de momente în lecție. Reflectând asupra propriei noastre învățări realizată pe parcursul școlarității, ne vom aminti că acele momente de la finalul lecțiilor păreau mai degrabă ca o suită de întrebări plictisitoare care nu provocau în nici un fel elevii spre o aprofundare a cunoștințelor. Astfel, în consolidarea și evaluarea cunoștințelor noi dobândite de elevi, ar trebui să se țină cont pe tot parcursul lecției de modul cum elevii au răspuns la întrebări, cât au fost de entuziaști, curioși, prietenoși, cât de dinamică a fost clasa.

În privința **evaluării cunoștințelor din lecțiile anterioare**, ca efort individual, cu siguranță că este mai ușor să corectezi acasă un teanc de lucrări decât să urmărești dezvoltarea unor aptitudini într-o clasă de 20-30 de elevi. De aceea se impune **corelarea tehnicilor clasice de predare-învățare-evaluare** cu cele **moderne** care stabilesc eficiența predării asupra aptitudinilor și atitudinii elevilor.

Iar pentru ca profesorul de geografie să-și modernizeze stilul de predare în acord cu cerințele societății în care elevul său va trebui să se integreze, el trebuie să se autoevalueze permanent, analizând dacă:

- îi tratează pe toți elevii ca pe individualități;
- își cere scuze când face greșeli;
- le permite elevilor să ia decizii importante în cadrul activității comune;
- îi încurajează pe elevi să se asculte între ei;
- zâmbește în timpul lecțiilor;
- se teme de confuzie și zgomot chiar când el este cauzat de lucrul intens și eficient al elevilor;
- îi încurajează pe elevi pentru rezultatele obținute.

Bibliografie:

1. Ilincă, N., 2007, Didactica Geografiei, Editura Corint, București
2. Dulamă, Maria Eliza, 2005, Practica pedagogică-teorie și metodologie, Editura Clusium, Cluj-Napoca
3. Stan, Liliana, Dragu, V., Steva, Eugenia, Vlasov, D.V., 2003, Elemente de didactica geografiei, Editura Polirom, Iași

4. Dulamă, Maria Eliza, 2002, Modele, strategii și tehnici didactice activizante, cu aplicații în geografie, Editura Clusium, Cluj-Napoca
5. Dulamă, Maria Eliza, 1996, Didactica Geografiei, Editura Clusium, Cluj-Napoca
6. Coteș, P.V., Nedelcu, E., 1976, Principii, metode și tehnici moderne de lucru în geografie, Editura Didactică și Pedagogică, București

Voluntariat în cadrul SNAC
(STRATEGIA NAȚIONALĂ DE ACȚIUNE COMUNITARĂ)
la SPS Bistrița în anul școlar 2018/2019

Prof. Dicu Sevastia

Prof. Cîrstea Ioana/Budrigă Dorina

Prof. Deaconu Ileana

Școala Profesională Specială Bistrița-Costești, jud. Vâlcea

Activitatea de voluntariat presupune interacțiune, spirit civic și organizatoric, curaj, încredere, colaborare, inițiativă, responsabilitate și dinamism. Participând la această mișcare, înveți să promovezi într-o formă creativă ideile personale și să lupți pentru realizarea lor până la final. Așadar, prin acțiuni de voluntariat poți dezvolta sau obține abilități și cunoștințe noi, dar și competențe sociale (încredere, solidaritate, toleranță, etc.) devenind astfel mai conștienți de ceea ce se întâmplă în jurul nostru.

Activitatea de voluntariat îți dă posibilitatea să cunoști oameni din domenii variate, să colaborezi și să închei relații de prietenie cu ei. A fi voluntar înseamnă să fii uman și să ai valoare pentru că aceste calități sunt de neprețuit.

În anul școlar 2018/2019 cadrele didactice voluntare de la SPS Bistrița în parteneriat cu Clubul Copiilor Horezu, Școala Gimnazială NR. 10 Rm. Vâlcea, Școala Gimnazială nr. 4 Rm. Vâlcea, au desfășurat activități de voluntariat, dezvoltând spiritul elevilor voluntari de a da și în vederea creării unei bucurii sufletești beneficiarilor.

Astfel în „ Săptămâna legumelor și fructelor donate,, prin activitatea „ Din cămara bunicii,, elevii voluntari împreună cu cadrele didactice voluntare au donat diverse bunătăți (conserve, fructe, dulcețuri etc.) elevilor beneficiari de la SPS Bistrița și celor din locația Rm. Vâlcea, oferindu-le bucuria bunătăților bunicii.

Extrem de reușită a fost și activitatea de voluntariat cu elevii voluntari de la Clubul Copiilor Horezu care împreună cu profesorii voluntari au reușit , prin donațiile lor, să-i bucure pe elevii noștri de la SPS Bistrița, să creeze relații de prietenie cu ei, să socializeze.

Rămâne astfel activitatea de voluntariat o activitate atractivă și demnă de a fi practică și sprijinită de copii și adulți, deoarece se desfășoară printr-un proces al flexibilității și al alegerii libere și trebuie prețuită cu adevărat.

Succes în activitățile viitoare!

Activități extrașcolare cu echipa de dansuri de la SPS Bistrița

în anul școlar 2018-2019

Autor: prof. Cîrstea Ioana

Școala Profesională Specială Bistrița-Costești, jud. Vâlcea

În anul școlar 2018/2019 echipa de dansuri populare a Școlii Profesionale Speciale Bistrița a adus prestigiu școlii prin obținerea numeroaselor premii, datorate participării la diferite Concursuri și Festivaluri, srijinită în totalitate de conducerea școlii și mai ales de d-na director Dicu Sevastia. Primul eveniment unde echipa de dansuri a luat parte a fost participarea la sărbătorirea Centenarului, care a avut loc în școala noastră pe data de 22 noiembrie 2018, un eveniment deosebit prin participarea multor personalități din județ.

Astfel în luna martie elevele școlii noastre au participat la **Festivalul – concurs regional „Nerostite chemări”, ediția a VI-a**, 20 martie 2019, Simeria Veche „. Secțiunea dans popular, unde trupa de dans a obținut **Premiul I** coordonați de prof. Cîrstea Ioana și prof. Dicu Sevastia, „Secțiunea prezentare port popular,, , unde elevele Meșteru Sabiana și Oancea Beatrice au obținut **Premiul I** – coordonatori Crăcană Rodica, prof. Cîrstea Ioana și prof. Dicu Sevastia. De asemenea echipa de dansuri a participat la **Concursul de dans „Împreună pentru viitor,, -faza județeană** din cadrul SNAC, desfășurat la Rm. Valcea, aprilie 2019, în parteneriat cu eleve de la Clubul Copiilor Horezu, unde s-a obținut **locul I la secțiunea dans tradițional și locul II la secțiunea dans modern** – coordonatori prof. Cîrstea Ioana, prof. Dicu Sevastia, m.i. Budrigă Dorina, prof. Văduva Mioara.

Tot un aport deosebit și-au adus elevele de la dansuri prin participarea la **Concursul de dans „Împreună pentru viitor,, -faza regională** din cadrul SNAC care a avut loc la Rm. Vâlcea, 17 mai 2019, unde s-a obținut **locul III**, secțiunea dans tradițional- coordonatori prof. Cîrstea Ioana, prof. Dicu Sevastia, m.i. Budrigă Dorina. Elevele au dat dovadă de multă dăruire, pasiune pentru dans și perseverență.

Un ultim eveniment a fost participarea la **Festivalul - Concurs Regional de folclor „Să ne cunoaștem satul”**, ediția a VII-a Lădești -1 iunie 2019 , unde elevele de la dansuri populare au obținut **Premiul II**.

„ Felicitări elevelor și mult succes în continuare !!”

Comunicarea în procesul educațional

Prof. Diaconescu Mihai

Școala Profesională Specială Bistrița-Costești, jud. Vâlcea

Comunicarea reprezintă un aspect esențial al activităților de predare-învățare, având o valoare umană și socială, motiv pentru care dezvoltarea acesteia constituie un scop bine determinat și un obiectiv major al învățământului. Rolul școlii este acela de a dezvolta capacitățile cu care copilul vine de acasă și de a asigura însușirea în mod conștient a unui limbaj cât mai corect gramatical și cât mai nuanțat.

Cerințele de comunicare sunt într-o continuă dezvoltare, iar această evoluție obligă profesorul să devină un profesionist al comunicării didactice, atât în planul stăpânirii acestei tehnici, cât și al rezonării cu receptorul, influențând formarea personalității elevului. Comunicarea este un proces relațional, în cadrul căruia doi sau mai mulți interlocutori fac schimb de informații, se înțeleg și se influențează reciproc. Codurile folosite în comunicare sunt : cuvântul, gestul, imaginea, sunetul, mișcarea, stările afective.

În procesul de învățământ, comunicarea este parte fundamentală, elevii dobândesc noi cunoștințe, formule, reguli, legi. Reconsiderând rolul elevului, pedagogia modernă acordă o atenție deosebită metodelor activ-participative, dar și colaborării dintre elev și profesor.

Cele mai importante forme de comunicare sunt:

- comunicare orală și comunicare scrisă
- comunicare verbală, paraverbală și nonverbală
- comunicare referențială, prin care se transmit cunoștințe teoretice și comunicare atitudinală, prin care se transmit sisteme de valori. Extinzând lucrurile, acest proces contribuie la formarea și cristalizarea comportamentală la nivel individual sau de grup, care intervine într-o manieră favorabilă la stimularea învățării și a unei activități didactice de calitate.

Este important de subliniat faptul că școala este locul unde se învață, se deprinde, se educă și se dezvoltă comunicarea. Profesorul trebuie să-și armonizeze acțiunea la nivelul experienței lingvistice a elevilor cu care lucrează. Mesajul didactic trebuie să fie structurat, prelucrat și adaptat în concordanță cu posibilitățile de receptare ale elevilor. Nu întotdeauna comunicarea se realizează așa cum ne-am propus, deoarece pot apărea și anumite blocaje

atunci când profesorul are o exprimare neclară, vorbește prea încet sau prea repede, nu creează motivații, iar elevii nu au cunoștințele necesare pentru a înțelege mesajul.

Profesorul trebuie să țină cont de nevoile elevului, de caracteristicile clasei, de conținutul mesajului, dar și de context. De multe ori, atunci când dorim să modificăm comportamentul unui elev trebuie să avem în vedere nivelul de dezvoltare intelectuală, experiența cognitivă și lingvistică, gradul de cultură, ritmul de lucru și trăirile emoționale. Este necesar să știm să ascultăm mesajul și să încurajăm copilul prin acțiunile noastre verbale, dar și prin gesturi. Cuvântul poate fi unealtă prețioasă sau mijloc periculos, deoarece poate influența pozitiv sau negativ interlocutorul.

Atitudinea cadrului didactic în fața elevului este foarte importantă, el este un actor, iar modul de transmitere al mesajului poate declanșa sau atenua conflictele care apar între elevi, între elevi și părinți, ori între părinți și profesor.

Bibliografie :

1. Ioan Cerghit, Sisteme de instruire alternative și complementare, București, Editura Aramis, 2002
2. Dinu Mihai, Fundamentele comunicării interpersonale, București, Editura All, 2004

Abandonul școlar

Prof. Deaconu Ileana
Școala Profesională Specială Bistrița-Costești, jud. Vâlcea

O educație adevărată, reală se fundamentează în familie, apoi ea se continuă în grădiniță și școală prin intermediul cadrelor didactice. În primul rând, ea se realizează prin puterea exemplului. O bună intervenție a cadrului didactic prin însuși procesul educativ pe care-l desfășoară cu copiii poate constitui un mijloc de prevenire a abandonului școlar, care a devenit din ce în ce mai frecvent.

Abandonul școlar reprezintă conduita de evaziune definitivă ce constă în încetarea frecventării școlii, părăsirea sistemului educativ indiferent de nivelul la care s-a ajuns, înaintea obținerii unei calificări sau pregătiri profesionale complete sau înaintea încheierii actului de studii început. Elevii care abandonează școala sunt cei care s-au făcut remarcăți pentru absenteism și alte dificultăți de comportament, pentru care au fost sancționați în repetate rânduri în școală. Acest abandon este cu atât mai grav cu cât are loc la nivelul

formelor terminale de învățământ, căci până a ajunge acolo societatea a cheltuit cu persoana respectivă o grămadă de resurse. Chiar și cel în cauză a fost nevoit să depună anumite eforturi. Abandonul Școlar reprezintă o problemă gravă cu care se confruntă societatea contemporană; Școala a ajuns să fie abandonată, înainte de toate, pentru că în ziua de azi nu contează în ierarhii, nu e percepută ca valoare în sine; atât copiii, cât și elevii nu mai consideră Școala un viitor.

Efectele abandonului Școlar demonstrează că acest tip de conduită este considerat deosebit de grav. Mai întâi, cei care abandonează Școala nu au nici calificarea profesională indispensabilă integrării socio-economice, nici formația morală și civică necesară exercitării rolului de părinte și celui de cetățean al unei comunități. În al doilea rând, neavând o calificare, cei care abandonează Școala sunt viitorii șomeri și reprezintă, pe termen mediu și lung, o sursă de dificultăți sociale și de pierderi, care depășesc investiția cerută de formarea inițială.

Pentru a putea reduce numărul abandonurilor Școlare ar fi bine să încercăm să identificăm și să studiem câteva cauze:

- Școlile din zonele defavorizate sunt caracterizate de izolare, sărăcie și lipsa oportunităților de succes socio-profesional pentru absolvenți. Lipsiți de motivație, mulți dintre elevii claselor gimnaziale renunță în primii ani de studiu, rămânând să dea o mână de ajutor în gospodăriile proprii sau chiar muncind ca zilieri la oamenii mai avuți din satele respective. Sărăcia comunităților din zonele defavorizate limitează posibilitățile părinților de a oferi copiilor resursele necesare educației. Această stare provoacă deseori exploatarea copiilor prin muncă de către părinți. Lipsa interesului pentru Școală se explică prin presiunile de ordin economic, prin dezamăgirile personale ale părinților și prin lipsa de cultură a comunității care poate fi susceptibilă față de instituțiile formale.
- cultura de origine a elevilor – cercetările din domeniul educațional au relevat faptul că mediul socio-cultural de proveniență al elevilor este una dintre cele mai importante variabile în reușita sau eșecul Școlar și profesional al elevului. Este foarte importantă atitudinea familiei în raport cu Școala. Există și cazuri în care părinții încurajează să încalce normele valorilor școlare prin atitudinea lor față de Școală. Ca forme principale de manifestare a deviației școlare putem aminti ca fiind mai grave din punct de vedere social și comportamental: fuga de la Școală, absenteismul, abandonul

școlar, vandalismul, conduitele violente, toxicomania, copiatul și suicidul. Elevii au fost încurajați și de atitudinea părinților pentru care cartea nu mai reprezintă o prioritate, nici garanția asigurării unui loc de muncă. Mai mult, emigrarea forței de muncă îi afectează tot mai tare pe elevi, care fie că-și urmează părinții, fie sunt lăsați în grija unor rude sau cunoștințe apropiate care se ocupă superficial de situația școlară a copiilor.

- climatul familial are un rol hotărâtor în cauzele de abandon școlar. Astfel, dezorganizarea vieții de familie, consecința a divorțului, climatul familial conflictual și imoral, excesiv de permissiv, divergența metodelor educative și lipsa de autoritate a părinților, atitudinea rece, indiferentă sau, dimpotrivă, tiranică a acestora sunt alte câteva aspecte care conduc spre abandonul școlar.
- factori de natură socială și economică cum ar fi: crize politice, economice, sociale și morale, prăbușirea sistemului de protecție socială, confuzia sau absența unor norme sau valori sunt alte cauze care conduc la dezorientarea elevilor, îndepărtarea lor de mediul educațional și, în final, abandon școlar.
- factorii de natură educațională: insubordonare față de normele și regulile școlare, chiul, absenteism, repetenție, motivații și interese slabe în raport cu școala, greșelile dascălilor (de atitudine și relaționare, competența profesională, autoritate morală) au și ei un rol important în apariția fenomenului de abandon școlar.
- anturajul de proastă calitate debusolează elevii cu un psihic labil datorat unor carențe din copilărie; dorința de a scăpa de sub tutela educațională sau familială, dorința de a capta obiecte, haine sau mâncare prin căi ocolite, necurate reprezintă cauze pentru care elevul abandonează școala. Anturajul reprezintă un factor negativ în viața elevului; el poate să-l determine pe elev să fumeze, să consume bauturi alcoolice, să consume droguri, să fure sau chiar să chiulească de la școală.

Principalele obiective în cadrul unui program de prevenire a abandonului școlar:

- identificarea elevilor aflați în abandon sau risc de abandon școlar în vederea menținerii acestora în sistemul de învățământul de zi;
- implicarea sistemului familial în reabilitarea școlară și socială a elevului;
- creșterea gradului de implicare a comunității locale în soluționarea situațiilor de abandon școlar sau a situațiilor ce prezintă risc de abandon școlar.

- În măsura în care aceste obiective vor fi îndeplinite, abandonul școlar nu va mai reprezenta un pericol imediat de abandon, fiind urmărite în cadrul unui program de prevenție bine organizat, ce se desfășoară pe o perioadă foarte îndelungată.

Se impun măsuri de prevenire a abandonului școlar:

- psiho-pedagogice și psiho-sociologice – care urmăresc cultivarea unor relații interpersonale adecvate pentru realizarea unei inserții socio-familiale pozitive;
- socio-profesionale – ele decurg din măsurile psiho-pedagogice și psiho-sociale;
- psihiatrice - depistarea precoce a minorilor cu diferite probleme caracteriale, comportamentale, emoționale, tendințe agresive;
- juridico-sociale – aceste măsuri permit creșterea gradului de influențare socială prin popularizarea legilor și prin propaganda juridică, în general.

Un alt element în combaterea abandonului școlar este participarea tuturor copiilor la programul educativ, fiecare după forța și posibilitățile sale. Copiii sunt diferiți, capacitățile lor sunt diferite, gradul lor de adaptare și percepere este diferit, dar în grupul de la școală fiecare poate avea un loc, un statut, un rol și o valoare, fapt ce îi determină să îndrăgească mediul școlar. Trebuie plecat de la premisa că fiecare copil are valoare și este unic și că fiecare copil poate învăța, indiferent de nevoile lui sociale. Pentru o mai bună prevenire a abandonului școlar trebuie cunoscute aptitudinile și nevoile fiecărui copil integrat în sistemul de educație fie el de religie sau etnie diferită față de restul copiilor.

Așadar, copilul fie că este integrat într-un sistem de învățământ preșcolar, primar, gimnazial, liceal, profesional, universitar, trebuie urmărit cu mare atenție cum evoluează cum se menține în sistemul educativ, făcându-l cât mai eficient prin intervenții oportune atât din partea părinților, cadrelor didactice, cât și a comunității din care provine copilul pentru o mai mare siguranță în prevenirea abandonului școlar – o problema gravă în România.

La noi, în România, abandonul școlar reprezintă un motiv de îngrijorare și pentru aceasta școala trebuie să aibă o relație foarte strânsă cu membrii familiei.

Bibliografie:

Clerget, Stephane, (2008), *Criza adolescenței*, Editura Trei, București

Moisin, Anton, (2007), *Arta educării copiilor și adolescenților în familie și în școală*, Editura Didactică și Pedagogică, Bucur

Matematica în viața cotidiană

Prof. Niță Paula

Școala Profesională Specială Bistrița-Costești, jud. Vâlcea

„Matematica este limba cu care Dumnezeu a scris Universul.”

Galileo Galilei

Dacă te uiți suficient de atent, vei vedea că matematica apare în mai toate lucrurile care ne înconjoară – de la clădiri, drumuri sau transport și până la tehnologia atât de îndrăgită de copii. Cert este că toți folosim matematica în diverse aplicații practice de zi cu zi, fie că ne dăm seama, fie că nu.

Matematica este limbajul universal al mediului nostru, ce a ajutat omenirea să explice fenomene și să creeze obiecte timp de mii de ani. De la jocuri simple, la gestionarea timpului, matematica este vitală pentru a ajuta elevii să își dezvolte creativitatea și să își transforme dorințele în realitate.

Întrebarea întâlnită cel mai adesea în rândul elevilor este: *„La ce o să-mi folosească atâta matematică?”*.

Bineînțeles, cel mai important beneficiu al matematicii este dezvoltarea gândirii și capacității de a procesa informații și a extrage concluzii.

Ei bine, iată câteva aplicații practice ale matematicii în viața de zi cu zi, care răspund acestei întrebări:

1. Matematica te ajută să construiești obiecte

Dacă întrebi orice constructor sau proiectant, îți va spune cât de importantă este matematica în construirea oricărui lucru. Pentru a crea ceva ce va rezista în timp și va adăuga valoare casei tale ai nevoie de creativitate, unelte potrivite, dar, cel mai important, de o gamă largă de cunoștințe matematice.

Calcularea cantității totale de materiale necesare, măsurarea cu precizie a lungimilor, lățimilor, unghiurilor și estimarea costurilor proiectului sunt doar câteva dintre cazurile în care ai nevoie de matematică pentru crearea unor obiecte sau reparații în casă.

Unii elevi pot spune că nu plănuiesc să lucreze vreodată în domeniul construcțiilor, dar cei mai mulți dintre ei vor avea la un moment dat o casă. Având abilitatea de a crea obiecte și

a repara lucruri vor economisi bani și vor fi salvați de dureri de cap și stres. Înarmați cu matematica, vor merge de fiecare dată la sigur, știind să estimeze toate detaliile ce țin de astfel de proiecte.

2. Matematica face gătitul distractiv

În bucătărie găsești mai multă matematică decât oriunde altundeva în casă. La urma urmelor, rețetele sunt doar niște algoritmi matematici sau operații de realizat pas cu pas.

Bucătăritul necesită diverse cunoștințe matematice, precum:

- Măsurarea ingredientelor pentru a urmări o rețetă;
- Înmulțirea/ împărțirea fracțiilor pentru a determina cantitățile necesare pentru mai multe sau mai puține porții;
- Convertirea unei rețete din unitățile standard ale Statelor Unite (lingurița, lingură, cupă) în mililitri sau grame;
- Calcularea timpului de gătire pentru fiecare element și ajustarea acestuia;
- Înțelegerea raporturilor și proporțiilor, în special în coacere (ex- rețeta solicită 1 ou și 2 cani de făină, deci raportul de ouă la făină este de 1: 2)

3. Matematica te ajută să economisești bani

Mulți experți sunt de acord că fără anumite abilități matematice oamenii tind să investească, să economisească și să cheltuie bani în funcție de emoții. De obicei, persoanele care nu stăpânesc foarte bine anumite fundamente matematice fac greșeli financiare mai mari. Un elev care înțelege concepte precum creșterea exponențială, va ști să managerieze mult mai bine, spre exemplu, un credit bancar.

Prin aplicarea lecțiilor de matematică în situații financiare și bugetare, elevii pot învăța cum să își cheltuie și să își economisească banii fără frică sau frustrare.

Din cele trei aplicații concluzionăm că matematica ne va ajuta mereu în orice domeniu va fi nevoie de ea și va rămâne în viața noastră cât vom trăi .

Bibliografie

- www.citatepedia.ro
- www.didactic.ro
- <https://meditatiicursuri.ro>

Ce sunt hărțile mentale?

Prof. Peca Ana Maria

Școala Profesională Specială Bistrița-Costești, jud. Vâlcea

Rolul profesorului este acela de a crea un mediu propice elevilor în vederea achiziționării de noi informații pe care să le folosească în contexte noi, dar și să-i implice în diferite activități pentru a obține rezultate pozitive care să le ofere o motivație intrinsecă de a se dezvolta. Elevii nu duc lipsă de creativitate, iar din punct de vedere al inovației, noi, cadrele didactice trebuie să ne perfecționăm metodele de predare- învățare-evaluare pentru a putea depăși barierele de comunicare survenite în urma creșterii standardelor evoluției tehnologice și schimbărilor societății.

Am observat că metoda Hărții mentale poate fi utilizată la clasă în orice moment al lecției, ca formă de predare, de fixare a noilor cunoștințe și de evaluare, fiind privită de către elevi ca un joc. Elevii devin activi în procesul de învățare, sunt motivați, asimilează cu ușurință cunoștințe noi, prin intermediul unor conexiuni logice. Această metodă folosită ca lucru în echipă oferă numeroase avantaje, atât din punct de vedere al achiziționării de noi informații, al îmbunătățirii memoriei, cât și al dezvoltării sociale prin crearea unei viziuni colective și participative, rezolvarea problemelor în echipă și vizualizarea proceselor de decizie. Orice hartă mentală este asemeni unui arbore care surprinde în mijloc ideea centrală, de unde apar ramuri diferite, apoi subramuri ale temelor principale. Toate aceste ramuri reprezintă structuri ale temei propuse. În realizarea hărților mentale, elevii își pot dezvolta imaginația și creativitatea, aranjându-și ideile cu ajutorul culorilor, desenelor, imaginilor, cuvintelor sau numerelor.

La clasă, în predarea limbilor străine, harta mentală poate fi utilizată pentru îmbogățirea vocabularului, achiziționarea de noi cuvinte și folosirea acestora în fraze, dezvoltând competența de a comunica. Un exemplu concret de realizare a unei hărți mentale ar fi tema *Ma Maison*, ca idee centrală. Elevii vor fi împărțiți pe grupe de lucru, iar fiecare grupă primește o listă care conține denumiri ale obiectelor care sunt în casă și pe care ei trebuie să le aranjeze personalizat în spațiile în care aparțin. La final, harta e desenată și prezentată tuturor.

Profesorul de religie, model de conduită pentru ucenicii săi

Prof. Religie: Bondoc Elena –Alina

Școala Profesională Specială Bistrița-Costești,jud.Vâlcea

Înainte de a se înălța la cer, Mântuitorul Iisus Hristos, a lăsat acest îndemn Sfinților Apostoli de a propovădui Evanghelia Sa „*Drept aceea mergând învățați toate neamurile botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și-al Sfântului Duh, învățându-le să păzească, câte v-am poruncit vouă, și iată Eu sunt cu voi până la sfârșitul veacurilor*”(Mt.28,19-20) Acest îndemn l-au primit și urmașii zilelor noastre, în special profesorul de religie care trebuie să înțeleagă că a fost chemat de Dumnezeu printr-o chemare lăuntrică și trimis să învețe pe alții. Cuvântul lui Dumnezeu. „În V.T. rolul de aducatori l-au avut patriarhii și profeții. Mântuitorul este chipul Învățătorului suprem care, prin activitatea Sa și-a arătat scopul primordial al existenței omului în lume, desăvârșirea creștină”.¹ Pentru o bună reușită a educației religioase în procesul de învățământ un rol important îl deține profesorul de religie, pedagogul creștin, care are datoria de a-i oferi tânărului prin etapele consacrate pregătirii șansa integrării într-o societate pusă în slujba progesului spiritual, științific și moral, dar și de a-l ajuta să depășească concepțiile contrare ale acestei lumi în continuă transformare. Învățătorul prin excelență, Mântuitorul Iisus Hristos a învățat oamenii prin viu grai într-un mod neobișnuit. Celor Care-l ascultau. Mântuitorul a arătat că cel mai bun învățător trebuie să se folosească de puterea exemplului său personal. Iubirea nemărginită și o viață morală fără cusur constituie temeiul vieții și învățaturii Sale. Din viața Mântuitorului Iisus Hristos extragem următoarele calități: vocația, credința, dragostea, smerenia, răbdarea. Acestea sunt necesare profesorului de religie, deoarece fără acestea nici cele mai potrivite metode și mijloace nu valorează nimic.

Calitățile profesorului de religie:

Vocația. Vocația este o chemare lăuntrică dăruită omului de Dumnezeu. Ea se raportează la Dumnezeu, profesorul de religie fiind conștient de importanța misiunii lui în lume de a se dăruia complet pentru bunăstarea și propășirea poporului său. El trebuie să se poarte ca și cum ar avea în mâinile sale viitorul copiilor, al țării, și al omenirii.

¹Pr. Prof. Dr.Șebu Sebastian Opreș Monica, Opreș Dorin „*Metodica predării Religiei,* ”Ed Reîntregirea Alba Iulia, 2000, pag 24

Credința. Credința în Dumnezeu este necesară Profesorului de Religie, deoarece îl ajută la îndeplinirea obiectivelor propuse, îl determină să-și deschidă sufletul în fața elevilor, ca în fața propriilor Săi copii.

Dragostea. Așa cum Mântuitorul a iubit copiii, profesorul de religie trebuie să-i iubească pe copii dând dovadă de respect, sensibilitate, atașament, să manifeste încredere în posibilitățile fiecărui elev în parte, tratându-i egal și nepărtinitor, fără discriminare așa cum ar face cu proprii lui copii.

Smerenia. Smerenia îl ajută pe profesor să nu cadă pradă mândriei și trufiei, să se ferească de a cădea în capcana stimei exagerate de sine, a înfumurării și îngâmfwării. El trebuie să se raporteze la idealul suprem „*Mântuitorul Iisus Hristos*” „*Învățați-vă de la Mine, că sunt, blând și smerit cu inima.*” (Mt 11,29)

Răbdarea. A face educație presupune a avea răbdare. Rezultatele muncii profesorului se văd în timp, în modul în care evoluează societatea. Cea mai bună investiție pe care o poate face un popor este educația. Profesorul știe că învățătura sădită în sufletul și în mintea copilului va da roade după anii de zile de așteptare, așa cum se întâmplă și în natură. Nimeni nu sădește un pom crezândcă în anul următor va culege roadele muncii sale. În dezvoltarea relațiilor profesor-elev îl ajută -- **blândețea, sinceritatea și optimismul**. Acestea sunt bazate pe iubire, încredere și respect reciproc. Alături de acestea profesorul trebuie să manifeste și să promoveze în toate situațiile valorile morale acceptate pe deplin, cum sunt cinstea, înțelepciunea, curajul, cumpătarea, toleranța și speranța. Profesorul trebuie să transmită elevilor că pe lângă legea oamenilor mai există o ordine superioară, o lege divină așezată de Dumnezeu, care încălcată cu bună știință poate produce tulburare și dezechilibru în sufletul omului și în lume.

Rolurile profesorului:.

Cu bună știință profesorul își asumă mai multe roluri în școală, dar și în societate. El trebuie un bun conducător al actului de predare, învățare să dea dovadă de o bună stăpânire a cunoștințelor de specialitate. Cunoștințele educatorului au importanță pentru personalitatea profesorului, dar, singure nu pot face un educator autentic. El trebuie:

- să cunoască Sfânta Scriptură, Sfânta Tradiție și cultura profană
- să stăpânească metodele educaționale și modalitatea de utilizare a acestora

-să-și formeze o cultură generală care să-l ajute în interdisciplinaritate și în utilizarea mijloacelor de învățământ

-să aibă capacitatea de autoevaluare a activității sale.²

Talentul psihopedagogic rezultă în urma pregătirii și a experienței didactice, el devenind un martir care știe ce, cât și cum să facă astfel încât predarea să devină eficientă. Pentru exercitarea activității de profesor de religie sunt necesare următoarele calități aptitudini și atitudini: dragostea, dreptatea, sinceritatea, demnitatea, corectitudinea, smerenia, blândețea răbdarea, stăpânirea de sine, moralitatea, capacitatea de analiză și sinteză, flexibilitatea, creativitatea, și originalitatea gândirii claritatea, expresivitatea, fluența și cursivitatea gândirii, concentrarea, intensitatea, distributivitatea, comutativitatea atenției, rapiditatea, trăinicia memoriei. Profesorul trebuie să fie un bun manager, un partener în educație și prieten al copiilor, colaborator apropiat, părinte și confident, bun psiholog, consilier și pedagog, să fie un model demn de urmat, să dea dovadă de o bună cunoștere a realităților sociale, pentru că pe lângă activitatea de la catedră, profesorul desfășoară frecvent activități extrașcolare și culturale. Prin educație, profesorul e chemat să descopere ce e mai nobil și mai înălțător în sufletul copilului. Pentru o educație trainică profesorul nu trebuie lăsat singur, activitatea lui să nu fie separată de ceilalți factori, familia, Biserica și societatea. Acești factori trebuie să conlucreze la atingerea unui numitor comun, iar cel supus educației să fie educat.

„Profesorul de religie este un model pentru elevii săi. Elevii sunt la vârsta căutării unui model de viață. Ei evaluează comportamentul și atitudinea profesorului de religie. Puterea exemplului este mare deoarece exemplul acționează direct asupra vieții elevului. Educatorul creștin trebuie să urmeze modelul Mântuitorului, care nu a venit să facă teorii filosofice, ci a venit să răspundă cu viața Sa, la marea întrebare ce frământă omul mântuirea. Hristos a răspuns nu printr-o formulă teoretică, ci a realizat mântuirea prin Întrupare, Naștere, Patimi, Înviere și Înălțare la ceruri. Sfântul Apostol Pavel *„Următor al Domnului îndeamnă în acest sens „Cele ce ați auzit și ați văzut la mine, acestea să le faceți și Dumnezeuul păcii va fi cu voi...*

Bibliografie

²Ibidem , pag. 25.

1 *Apostolat educațional Ora de religie – cunoaștere și devenire spirituală*, Editura Basilica a Patriarhiei Române, București, 2010

2 Cucoș Constantin „*Educația religioasă*”, Conținut și forme de realizare, Editura didactică și pedagogică R A București, 1996

3 Iordăchescu N „*Metodica Predării Religiei în învățământul preuniversitar*”, Editura Grigore Alexandrescu, Craiova, 2000

4 Pr Prof. Dr. Șebu Sebastian, Opriș Monica, Opriș Dorin „*Metodica Predării Religiei*”, 2000, Editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2000

5 Timiș Vasile, „*Religia în școală. Valențe eclesiale, educaționale și sociale*”, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2004

Inteligența emoțională la copiii cu T.S.A.

Prof. Căpățână Maria Magdalena

Școala Gimnazială Nr. 4, Rm. Vâlcea

Considerată ca fiind o tulburare controversată, autismul este și va fi în continuare un subiect de actualitate pentru specialiști. Până spre sfârșitul primei jumătăți a secolului XX, autismul era considerat fie ca o formă foarte precoce a schizofreniei, fie era asimilat cu deficiența mintală sau cu tulburările senzoriale (cecitare, surditate). Leon Kanner este numele care a adus în atenția cercetătorilor de specialitate termenul de autism. Astfel, consacrarea sa în lumea științifică medicală a tulburării se datorează aproape în exclusivitate lui Kanner și articolului său publicat în anul 1943, în *The nervous child*, articol intitulat: *Autistic Disturbance off Affective Contact*. În cercetarea derulată de Kanner a fost observat și analizat comportamentul a 11 copii cu vârste cuprinse între 2 și 8 ani, pacienți ai clinicii de psihiatrie pediatrică a spitalului John Hopkins. Kanner identifică o serie de aspecte comune pe care le consideră a fi definiții pentru ceea ce avea să fie o nouă patologie atât de invazivă în lume. Sunt descrise: însingurarea extremă, autistică din cauza incapacității de a stabili un contact afectiv cu ceilalți, precum și incapacității de a folosi limbajul drept mijloc de comunicare; limbajul ecolalic, reacții excesive la anumiți stimuli, o capacitate limitată de a iniția în mod spontan diferite activități (Cernomazu O., pg.13, 2007).

Dezvoltarea emoțională vizează capacitatea copiilor de a-și percepe și exprima emoțiile, de a înțelege și a răspunde emoțiilor celorlalți, precum și dezvoltarea conceptului de sine. Încă din primele săptămâni de viață, observăm apariția unor evenimente speciale care prevestesc un comportament social la nou născut. Surâsul voluntar apare adesea ca răspuns la alintul părintelui începând cu vârsta cuprinsă între 4 și 6 săptămâni. La început, zâmbetele pot fi facilitate de o mulțime de lucruri, incluzând fizionomii, clopoței sau fereastra de la cărucior (Emde și Harmon, 1972). Treptat, în jurul vârstei de 2 sau 3 luni, copilul devine capabil să recunoască fizionomii particulare, prin urmare ne putem aștepta ca el să zâmbească persoanelor cunoscute. Astfel, surâsul este rezervat contextelor sociale, devenind cel mai puternic stimul la încurajarea acestuia. Toate aceste aspecte sunt diferite la copiii cu tulburări de spectru autist: în primul an de viață se pot observa anumite probleme legate de răspunsul la nume, menținerea contactului vizual și lipsa zâmbetului social, acestea fiind și principalele simptome care ridică un semn de întrebare părinților. Unii dintre copiii cu T.S.A. reușesc cu dificultate să învețe să-și exprime nevoile fiziologice, nevoile de bază ale organismului. Astfel, identificarea propriilor emoții, exprimarea și atribuirea lor este extrem de dificilă și aparte de la caz la caz. Un rol foarte important în dezvoltarea emoțională a copiilor cu T.S.A. constă în nivelul IQ-ului. Copiii cu T.S.A. care prezintă un IQ scăzut au cele mai mari dificultăți în a-și exprima emoțiile. Dar, probleme există și la elevii care prezintă un IQ ridicat: este posibil ca unii dintre ei să învețe să recunoască emoțiile în diferite imagini, dar să nu aibă abilitatea de a generaliza și de a le recunoaște în diferite contexte din mediu. Copiii cu T.S.A. au dificultăți în exprimarea și menținerea relațiilor sociale, pot fi marginalizați și respinși de colegii lor, ceea ce duce la izolare și crearea unei imagini negative despre propria persoană. Exprimarea inadecvată a emoțiilor negative (furie, frică, tristețe) prin agresivitate fizică sau verbală determină apariția unui comportament de izolare a copilului. Așadar, dezvoltarea emoțională a acestor copii ar trebuie să fie o prioritate și ar trebui abordată în timpul orelor de terapie sau în cadrul activităților educative de la clasă. Implicit, prin dezvoltarea lor emoțională, elevii câștigă șanse mai mari pentru o integrare totală în societate. Dacă acești elevi învață să-și gestioneze emoțiile negative (căci acestea prezintă cele mai mari probleme), vor fi acceptați mai ușor de cei din jur.

Există o serie de cercetări care evidențiază faptul că abilitățile sociale ale copiilor cu autism pot fi îmbunătățite prin strategii de intervenție adecvate și implementate planificat (Swaggart et al., 1995). Având în vedere că abilitățile sociale au o importantă componentă învățată (de exemplu, un copil cu autism trebuie să învețe pe pași cum să inițieze și să întrețină o

conversație sau cum să participe într-un joc simbolic), este de așteptat ca prin intervenții specifice și prin crearea de oportunități de exersare a acestor abilități să se producă o îmbunătățire în ceea ce privește abilitățile și interacțiunea socială.

O metodă de intervenție relativ nouă care abordează în manieră specifică deficitul social al copiilor cu autism și care încorporează elemente de priming, management al sinelui și tehnica scenariilor scrise, fiind de asemenea și simplu de implementat, este metoda Poveștilor sociale (engl. Social Stories; Gray, 2000). Poveștile sociale sunt scurte scenarii individualizate, având ca și scop dezvoltarea și îmbunătățirea nivelului de interacțiune socială a copiilor cu TSA prin învățarea componentelor relevante unei situații sociale specifice (Gray, 2000). Poveștile sociale sunt de obicei scrise la persoana I, pentru facilitarea identificării copilului cu situația descrisă. De asemenea, acestea se centreză pe descrierea situației sociale și pe explicarea stimulilor sociali prezenți, precum și pe învățarea de răspunsuri adecvate situației. Poveștile sociale sunt construite la un nivel accesibil de comprehensiune verbală și cognitivă a copilului. În plus, aceste scenarii oferă copilului instrucțiuni concrete care pot fi repetate până când acesta ajunge la un nivel optim de exprimare a abilității adresată în povestea socială, fiind totodată, considerate de părinți, terapeuți și educatori un instrument de învățare prietenos, neintruziv ca și format și foarte ușor de utilizat (Ivey, Helfin, & Alberto, 2004).

Conform organizației Delta Society (www.petpartners.org), care este momentan considerată cea mai prestigioasă organizație la nivel mondial în domeniul formării și a oferirii de servicii asistate de animale pentru o mare varietate de beneficiari (cu și fără dizabilități), „...terapia asistată de animale (TAA) este o intervenție direcționată, deci cu un scop bine definit, în care un animal care întrunește anumite criterii este parte integrantă a unui proces de tratament. TAA este realizată și/sau coordonată doar de către personal instruit în domeniu. TAA poate fi realizată într-o varietate de medii și poate fi individuală sau de grup. Având ca obiectiv central promovarea interacțiunii pozitive între om și animal, TAA nu este o formă de tratament de sine stătătoare, ci un instrument adjuvant prin care se încorporează trăsăturile psihologice, comportamentale și fizice ale unui animal în mediul terapeutic, ajutând la îmbunătățirea vieții umane în general, și specific, facilitând procesul de recuperare a persoanelor care au nevoie de îngrijire medicală la nivelul fizic și/sau psihic de funcționare (Chandler, 2005 citat în Rusu, 2008). Această tip de terapie are ca scop îmbunătățirea condiției fizice, sociale, emoționale și/sau a funcționării cognitive, putând fi aplicată atât în grup cât și individual, cu beneficii asupra nivelului empatiei, îngrijirii, acceptării, recreerii, socializării, stimulării mentale dar și a motricității.

Bibliografie:

1. Adrian Roșan, *Cartea Albă a Psihopedagogiei Speciale*, 2013
2. Ciungu G., *Autismul infantil. Diagnosticare precoce, terapii de intervenție*, Ed. Nouă, București, 2002
3. Delta Society – www.petpartners.org (accessed on the 10th of January 2014)
4. Leaf R., McEachin J., Dayharsh J., Boehm M., trad. Achim I. - *Ghid de terapie ABA. Strategii de modificare a comportamentului copiilor autiști*- Editura Frontiera, 2010
5. Solomon, O., *What a Dog Can Do: Children with Autism and Therapy Dogs in Social Interaction*, ETHOS, (2010).
- 6.

Scenete...

Profesor Miuțoiu Constantin Bogdan

Școala Profesională Specială Bistrița

Orice serbare școlară este o sărbătoare, atât pentru elevi, cât și pentru dascălii lor și, nu în ultimul rând, pentru părinții elevilor. Iar pregătirea unei serbări este un excelent prilej de a pune în valoare imaginația și creativitatea fiecăruia – elev sau profesor.

Astfel, prin materialul oferit pentru realizarea acestor două activități, am convingerea că îi va putea stimula pe elevi să participe și la organizarea altor activități școlare, solicitându-le imaginația și inteligența, prin manifestarea personalității fiecăruia.

Sceneta dedicată Zilei de 1 Decembrie :

„ Povestitorul:

Odinioară, trăia pe aceste meleaguri, o mamă care avea mai multe fiice. Le pusese nume frumoase, după chipul naturii și frumuseților ei, al pădurilor, munților și apelor: Transilvania, Moldova, Bucovina, Țara Românească, Dobrogea și Basarabia.

Dar, iată că la răstimpuri se abătea pas străin prin aceste ținuturi și îi răpea câte o fiică. Mama se întrista nespun după fiecare, deoarece ținea la ele ca la trupul și la inima sa. Sângera și se îndurera, dar de plâns, nu a plâns niciodată și nici nu s-a plecat. Era falnică precum un stejar, sau ca munții Carpați ce-i străjuiau în preajmă, ori ca Dunărea ce o încingea ca o salbă. Avea strămoși destoinici și neînfricați, pe dacia nemuritori și pe romanii cutezători. De aceea nici ea nu se temea și nu dădea înapoi. Lupta vitejește pentru a-și regăsi fiicele și a le aduce acasă, în sânul familiei:

Țara Românească:

– Care e mai mândră decât mine, între toate țările semănate de Domnul pe acest pământ? Care alta se împodobește în zilele de vară cu flori mai frumoase, cu grâne mai bogate? Care

alta are în ținutul ei capitala care a stat ascunsă printre munți atâtea veacuri? De mii de ani visez la râuri limpezi și locuri sclipitoare ce au fost părtașe suferințelor îndelungate.

Sper că ați ghicit! Sunt **ȚARA ROMÂNEASCĂ!**

Moldova:

– Mă întreb, care dintre noi a avut pe lume o soartă mai zbuciumată? Ce neam de oameni a stat mai viteaz și mai întreg în fața atâtor dureri? Unde ar fi ajuns el astăzi, dac-ar fi fost lăsat în pace?

Suferințele acestea au pus o blândețe divină pe figura țăranului nostru. Inima lui e plină de milă pentru cei nenorociți. Într-o zonă așa de frumoasă, c-un trecut așa de glorios, cum să nu-ți ridici fruntea ca falnicii strămoși și să spui mândră: Sunt **MOLDOVA!**

Transilvania:

– Pe culmea cea mai înaltă a munților Carpați se întinde o țară mândră și binecuvântată între toate țările.

Un brâu de munți ocolește, precum zidul o cetate, toată această țară, și dintr-însul, ici-colea, se desfac, întinzându-se până în centrul ei, ca niște valuri proptitoare, mai multe șiruri de dealuri înalte și frumoase, păduri stufoase, câmpii arse și năruite, stânci prăpăstioase și comori neasemuite.

Aceasta este **TRANSILVANIA!**

Dobrogea:

– Eu sunt țara cea mai mică, țărișoara în care toate cele trei flori nemuritoare își întind tulpinile spre Marea Neagră.

Ați ghicit cine sunt eu?

Sunt **DOBROGEA**, ținut ce se întinde de la Dunăre la Marea Neagră.

Bucovina și Basarabia :

– Și noi suntem surorile voastre! Nu ne lăsați! Vrem să fim întotdeauna alături de voi!

Ați ghicit! Noi suntem **BASARABIA și BUCOVINA!**

Povestitorul:

Și uite așa, luptând neobosit, biata mamă a reușit să-și aducă din nou toate fiicele acasă, unindu-le în jurul ei ca un copac maiestuos, cu ramuri bogate. Și când le-a simțit pe toate lângă ea, a fost în clipa aceea fericită și a întinerit dintr-o dată, pentru că **UNIREA** îi dădea putere, iar setea de dreptate și libertate a făcut-o nemuritoare.

Toate țările:

– *Trăiască România! Împreună să fim pe vecie! „*

Sceneta dedicată Zilei de 5 Octombrie :

NU CITEȘTI O CARTE ?!

„ Personajele :

A – un elev harnic, ordonat : Cobzaru Marius Darius ,clasa a XI-a A

B - un elev leneș, dezordonat : Capră Eduard Ionuț , clasa a XI-a A

- A : Din câte am înțeles, nu-ți prea place să citești...
- B : De ce spui asta? Ba chiar astăzi am citit în ochii mamei o oarecare nemulțumire. Cred că s-a uitat în carnetul de note...
- A : La cărți mă refer. Nu citești nimic ?
- B : O, ba da, aproape în fiecare zi câte una.
- A : Chiar așa?
- B : Uite, chiar astăzi am citit o carte poștală ilustrată pe care mi-a trimis-o vărul meu, Costel de la Bușteni. Mi-a plăcut ,că era în versuri. Zicea:

Este ora nouă,

Aici la Bușteni plouă.

- A : Tot nu mă înțelegi. Eu vorbesc de citit o poveste, o istorioară. Acum ești lămurit?
- B : Buștean! Citesc și povești, cum să nu. Chiar azi am primit un mail de la sora mea, Tanța. Mi-a povestit istoria cu farsa pe care au făcut-o ele băieților în tabără. Povești, ce mai...
- A : Ascultă, nu te prefacă că nu mă înțelegi! Eu vorbesc de cărți de literatură, de științe, de călătorii.
- B : Așa spune! Săptămâna asta asta am cumpărat o carte super și am început s-o citesc.
- A : Cum se numește?
- B : *Mersul trenurilor*. Vreau să plec cu părinții la bunici și nu știu sigur ce legături avem.
- A : Dar o carte de literatură nu citești?
- B : Da, dar să vezi fenomen interesant. M-am apucat într-o zi să citesc o carte așa de groasă (arată cu mâna), iar la pagina 8 m-a prins somnul. A doua zi am luat-o de la capăt și când am ajuns la pagina 9 iar m-a prins somnul. Nu știu ce am de nu pot să trec peste această pagină.
- A : Ia și tu o carte mai interesantă!
- B : Am luat , dar au dat de ea Titel și Gigel, gemenii vecinilor noștri...și au rupt-o. Ce te poți aștepta de la doi analfabeți?! Abia dacă au un an.
- A : Cred că ți-a părut rău de carte .
- B : Aaa, nu, că nu era a mea, o împrumutasem de la bibliotecă.
- A : Și de atunci nu ai mai împrumutat nimic?

- B : Ba da, am luat *Opere complete* de ... cineva, adică nu Am luat *Scrieri* de ...altcineva. Am luat vreo trei la care le-am uitat titlul, dar le știu conținutul . De la cei ce le-au citit, că le-am spus să mi le povestească.
- A : Spune-mi subiectul uneia dintre ele, poate am citit-o și eu!
- B : Da. Uite că ți-o spun pe aia...nu știu cum îi zice...lasă că-ți dai seama de titlu după subiect. Așa deci! Unul...adică nu unul, ci altul, avea o soacră , sau nu, o norăsau o cuscră...pe care o chema Zoițica...sau Tușa Mărioara...sau , nu, Julieta, nu știu exact, dar ce contează numele? Ei, și era un personaj negativ...și citea ziarul, cu unul Agamiță Venturiano...sau Ivan Pățitul...ori Stan Pățitul...În fine, și-l lua așa...o mie de leghe în balon, că...
- A : (îl întrerupe) Stai! Le-ai încurcat așa de tare, că ai ajuns la Jules Verne.
- B : Dar eu sunt o persoană cultă!
- A : Văd că nu ți-a rămas nimic din toate cărțile pe care le-ai avut. Din nici una.
- B : Cum să nu? Mi-au rămas copertile, că am făcut din ele un oracol mortal, nu altceva!
- A : Vrei să spui că ai luat copertile cărților?!
- B : Păi, nouă ne-a spus doamna învățătoare că din fiecare carte trebuie să ne rămână ceva. Mie....mi-au rămas copertile. „

Consider că organizarea unei serbări școlare poate fi și un prilej de atragere a elevilor spre lectură. Prin îndrumarea dumneavoastră, stimați profesori, dintre elevii care vor juca „*mici roluri*” în serbările școlare se vor ridica actorii, poeții și dramaturgii de mâine.

Bibliografie:

1. Vasile Poenaru, *Cartea serbărilor școlare*, editura Coresi, București, 1991

Ce pot face două mâini dibace!

Prof. Bursuc Alina

Școala Profesională Specială Bistrița

Nu spune „nu”atunci când cineva vrea să te învețe ceva! Așteaptă, poate o să-ți placă și nu o să mai petreci toată ziua la calculator sau telefon! Uite, eu am reușit să fac asta! La început nu am știut, dar am încercat și am reușit. Spune „da”! Andreea, Raluca, Grigore, Sabiana, Cristina, Ricardo, Roxana, Loredana... noi, toți cei care iubim să facem ceva.

FIȘA DE DOCUMENTARE

Clasificarea aluaturilor

Maistru instructor Budrigă Dorina

Școala Profesională Specială Bistrița Costești, Vâlcea

FIȘA DE LUCRU NR. 1

- Nedospit simplu- foaie de plăcintă grecească
 - foaie de plăcintă românească

- Nedospit cu adaosuri- aluat opărit
 - aluat fraged
 - aluat franțuzesc

- Dospit cu adaosuri

